

prima instanță: E. Palanciuc
instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

dosarul nr. 3ra-1717/16

ÎNCHEIERE

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Inspectoratul Ecologic de Stat

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Firmei de Producție și
Comerț „BIAL” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului
Ecologic de Stat cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 iulie 2016, prin care a fost
respins apelul declarat de Inspectoratul Ecologic de Stat și menținută hotărârea
Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 martie 2016, prin care a fost admisă
acțiunea

constată:

La 30 octombrie 2015, FPC „BIAL” SRL a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Inspectoratului Ecologic de Stat cu privire la contestarea actului
administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că în anul 2007 a conservat construcția
obiectului Centru comercial din str. Costiujeni 3A, or. Codru, mun. Chișinău în
legătură cu lipsa finanțelor în situația economică nefavorabilă.

Susține că în anul 2015 pentru a preîntâmpina distrugerea construcției, a luat
un credit bancar și a primit actele necesare la prelungirea construcției.

Afirmă că la 02 septembrie 2015 oficiul FPC „BIAL” SRL a fost vizitat de
inspectorii Agenției Ecologice Chișinău, în rezultatul căreia au fost constatate că
au fost ignorate cerințele ecologice.

Explică că la 21 septembrie 2015 prin intermediul oficiului poștal a primit
procesul-verbal cu privire la contravenție din 17 septembrie 2015, în temeiul căruia
a fost aplicată amendă în mărime de 10000 lei, pe care ulterior la
29 septembrie 2015 1-a contestat în instanța de judecată.

La 01 octombrie 2015 prin intermediul oficiului poștal a recepționat
hotărârea nr. 01-22/47 din 23 septembrie 2015 emisă de Șeful Interimar al Agenției

Ecologice Chişinău, prin care a fost dispusă sistarea lucrărilor de construcţie a obiectivului comercial în trei nivele (D+P+E) din str. Costiujeni 3A, or. Codru, mun. Chişinău.

Comunică că nefiind de acord cu soluţia adoptată de organul constatator, la 07 octombrie 2015 a contestat-o, depunând o cerere prealabilă prin care a solicitat revocarea hotărârii menţionate, din motivul că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, în temeiul căruia a fost emisă şi hotărârea contestată, pârâtul nu a aplicat prevederile Codului contravenţional, precum şi legile, normele ce urmau a fi aplicate la examinarea cauzei contravenţionale.

Indică că nu este de acord cu hotărârea nr. 01-22/47 din 23 septembrie 2015 „Cu privire la sistarea lucrărilor de construcţie”, deoarece a fost emisă cu încălcarea legislaţiei în vigoare.

Susţine că nu a cunoscut despre fapta imputată, nu i-a fost adus la cunoştinţă drepturile şi obligaţiunile, nu i-a fost prezentate articolele din legea aplicabilă care ar fi fost ignorată, nu i-a fost permis să prezinte cereri, obiecţii, să solicite audierea martorilor, fiind emisă în lipsa lor şi fără citarea contravenientului.

Totodată, indică că nu a fost respectată procedura inspectării întreprinderii, nu a fost prezentat mandatul de control, elaborate prescripţii, examinate răspunsurile, citarea contravenientului, acţiuni anterioare întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie şi emiterea hotărârii privind aplicarea sancţiunii.

Menţionează că la 19 octombrie 2015 prin intermediul oficiului poştal a recepţionat refuzul Agenţiei privind anularea hotărârii nr. 01-22/47 din motivul că temei pentru emiterea hotărârii nu a servit procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. 055221 din 17 septembrie 2015, dar faptul încălcărilor depistate de inspectorii ecologici.

Cu referire la lipsa expertizei ecologice la proiect menţionează că Legea nr. 163 din 09 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţie, conform căreia a fost elaborată ultima autorizaţie de construcţie stabileşte că la avizarea, verificarea şi aprobarea proiectului conform art.10, expertiza ecologică nu se cere.

Îşi întemeiază pretenţiile în baza dispoziţiilor art. 16, 17 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 3 alin. (3), 30 alin. (2), (3), 375 alin. (3), 381 alin. (3), 382 alin. (1), (2), art. 384, 388 alin. (1) Cod contravenţional.

Solicită anularea hotărârii Agenţiei Ecologice al Inspectoratului Ecologic de Stat nr. 01-22/47 din 23 septembrie 2015 „Cu privire la sistarea/interzicerea acţiunilor FPC „BIAL” SRL în privinţa lucrărilor de construcţie a obiectivului „construirea unui obiect comercial în trei nivele (D+P+E), amplasat în mun. Chişinău, or. Codru, str. Costiujeni nr. 3 A.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chişinău din 10 martie 2016, a fost admisă acţiunea depusă de FPC „BIAL” SRL împotriva Inspectoratului Ecologic de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

A fost anulată hotărârea Agenţiei Ecologice al Inspectoratului Ecologic de Stat nr. 01-22/47 din 23 septembrie 2015 „Cu privire la sistarea/interzicerea acţiunilor FPC „BIAL” SRL în privinţa lucrărilor de construcţie a

obiectivului,, Construirea unui obiect comercial în trei nivele (D+P+E), amplasat în mun. Chișinău, or. Codru, str. Costiujeni nr. 3 A”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 iulie 2016 a fost respins apelul declarat de Inspectoratul Ecologic de Stat și menținută hotărârea primei instanțe.

La 13 octombrie 2016 Inspectoratul Ecologic de Stat a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 iulie 2016, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerându-o ilegală și neîntemeiată.

Menționează că instanțele ierarhic inferioare au aplicat eronat normele de drept material.

Explică că argumentul instanțelor inferioare referitor la legalitatea desfășurării lucrărilor de construcție doar în baza actelor eliberate de Primăria or. Codru nu poate fi reținut, deoarece în temeiul art.18 din Legea nr. 851 din 29 mai 1996 privind expertiza ecologică și evaluarea impactului asupra mediului înconjurător, este necesar ca împreună cu documentația de proiect, FPC „BIAL” SRL în calitate de beneficiar urma să prezinte, pentru examinare, organului respectiv al sistemului expertizei ecologice de stat, documentația completă privind activitatea preconizată, în modul stabilit de către autoritatea centrală pentru mediu, fapt expus și în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 3 din 24 decembrie 2010 cu privire la aplicarea practicii de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale legislației ecologice în cadrul examinării cauzelor civile, ceea ce vine în contradicție cu cele menționate de prima instanță și instanța de apel.

Precizează că în Anexa nr. 5 a Instrucțiunii despre ordinea de organizare și efectuare a expertizei ecologice de stat elaborată în baza Legii nr. 1515 din 16 iunie 1993 privind protecția mediului înconjurător, art. 28 din Legea nr. 851 din 29 mai 1996 privind expertiza ecologică și evaluarea impactului asupra mediului înconjurător sunt indicate : lista obiectelor, clădirilor, edificiilor și instalațiilor, documentația de urbanism, de amenajare a teritoriului și de proiect a căroră necesită prezentarea pentru expertiza ecologică de stat în subdiviziunile autorității centrale pentru resursele naturale și mediu, și respectiv la capitolul A „Obiecte social culturale” este indicat că la casele de locuit, grădinițele de copii, școli, case de cultură, policlinici, cluburi, etc, asigurarea tehnică a căroră este prevăzută deja de la obiectele și rețelele centralizate (apeduct, canalizare, gaze, etc.) documentația de proiect se prezintă la Agențiile ecologice teritoriale ale Inspectoratului Ecologic de Stat.

În această ordine de idei, relevă că obligativitatea beneficiarului de a solicita eliberarea Avizului pozitiv al Expertizei Ecologice de Stat asupra proiectului de execuție a obiectivului până la începerea lucrărilor de construcție, nu se exclude prin eliberarea autorizației de construire.

Menționează că aceste avizări sunt prevăzute de norme speciale separate ale căror respectare urmează a fi supravegheată la fiecare fază de elaborare și avizare a documentației de proiect.

Afirmă că nu este clar de unde instanța de apel a concluzionat că pretențiile au fost întemeiate în baza prevederilor Legii nr. 86 din 29 mai 2014 privind

evaluarea impactului asupra mediului, dacă în textul cererii de apel depuse nu există trimiteri la această lege.

Susține că în 2009 când agentul economic a demarat lucrările de construcție, legea în cauză nici nu exista, iar Legea privind protecția mediului înconjurător nr. 1515 din 16 septembrie 1993 și Legea nr. 851 din 29 mai 1996 privind expertiza ecologică și evaluarea impactului asupra mediului înconjurător, cu toate că au fost modificate pe parcurs, expertiza ecologică de stat a rămas obligatorie și în continuare pentru beneficiari de obiective cu caracter social (centre comerciale).

Comunică că în conformitate cu art. 21 din Legea privind protecția mediului înconjurător nr. 1515 din 16 iunie 1993, expertiza ecologică de stat este o activitate de protecție a mediului efectuată în scopul prevenirii sau minimalizării unui eventual impact direct, indirect sau cumulativ al noilor activități economice asupra mediului, componentelor lui, ecosistemelor, sănătății oamenilor, aprecierii din punct de vedere al impactului asupra mediului a tuturor activităților economice, luate aparte sau în ansamblu, care în prezent sau pe viitor pot afecta mediul, starea sănătății oamenilor, nivelul lor de trai.

Relevă că astfel noile obiective pot duce la un impact negativ asupra mediului, iar efectele negative ale activității umane se pot răsfrânge asupra elementelor și factorilor naturali, ecosistemelor, sănătății și securității oamenilor, precum și asupra bunurilor materiale, etc.

Reiterează că protecția mediului înconjurător constituie o prioritate națională, care vizează în mod direct condițiile de viață și sănătatea populației, realizarea intereselor economice și social-umane, precum și capacitățile de dezvoltare durabilă a societății pe viitor.

La 15 noiembrie 2016 FPC „BIAL” SRL a depus referință la recursul declarat de Inspectoratul Ecologic de Stat prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 09 august 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 97) careva date despre recepționarea acesteia de către recurent, la materialele dosarului, lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 iulie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în

măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul Ecologic de Stat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Inspectoratul Ecologic de Stat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul Ecologic de Stat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Inspectoratul Ecologic de Stat se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu